

taget enkelte rent redaktionelle ændringer, *undertegnedes konventionen den 4. november 1950.*

Konventionens indhold.

Konventionen består af en indledning og 66 artikler.

I *indledningen* udtales det blandt andet, at medlemmerne af Det europæiske Råd i betragtning af, at Det europæiske Råds formål er at tilvejebringe en nærmere forening mellem dets medlemmer, og at en af måderne, hvorpå dette formål skal opnås, er opretholdelse og yderligere fremme af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er grundlaget for retfærdighed og fred i verden, er blevet enige om at indgå denne konvention.

Artikel 1 bestemmer, at de kontraherende parter skal garantere enhver person under deres jurisdiktion de *rettigheder og friheder*, der omhandles i *afsnit I*, og som omfatter artiklerne 2—18. I disse artikler fastslås ethvert menneskes ret til livet. Yderligere bestemmes det, at ingen må underkastes tortur eller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. Det udtales endvidere, at ingen må holdes i slaveri eller trældom, og at enhver har ret til frihed og personlig sikkerhed. Der gives nærmere regler for de rettigheder, en anklaget har, når der er rejst sag imod ham. Det siges udtrykkeligt i artikel 7, at ingen kan kendes skyldig i strafbar lovovertrædelse på grund af en handling eller undladelse, der ikke udgjorde en strafbar overtrædelse af national eller international ret på den tid, da den blev begået, ligesom der heller ikke må pålægges en strengere straf end den, der var anvendelig på det tidspunkt, da den strafbare lovovertrædelse blev begået. Enhver har ret til respekt for sit privatliv, familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Endvidere fastslås retten til at tænke frit, til samvittigheds- og religionsfrihed, til ytringsfrihed, til forsamlings- og foreningsfrihed samt retten til at indgå ægteskab og stifte familie. I artikel 13 bestemmes det, at enhver, der krænkes i de ved konventionen anerkendte rettigheder, skal have adgang til effektiv oprejsning for en national myndighed. Artikel 14 indeholder et forbud mod diskriminering.